

РЕШЕНИЕ

№ 4760

гр. София, 06.07.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 09.06.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **8523** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 118, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване/КСО/.

Образувано е по жалба на М. Г. В. с [ЕГН] чрез адв. Ц. С. от САК против Решение № 2153-21-8/04.08.2015г на Директора на ТП на „НОИ“ С.-град , с което е оставена без уважение жалбата му против Разпореждане №[ЕГН]/37/12.05.2015 г. на Ръководителя по "ПО" при ТП на „НОИ“ С.-град ,с което е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на М. Г. В. . В жалбата се твърди, че административния орган неправомерно е отказал да отпусне на В. лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на осн. §4, ал.1 от ПЗР на КСО,при условие че има положен над 15 години стаж от втора категория труд. Намира решението на Директора на ТП на „НОИ“ С.-град за необосновано , тъй като няма данни че твърдяната в него проверка от специалист за наличието на условията по §4 от ПЗР на КСО реално е извършена. Твърди ,че не са обсъдени всички доказателства по делото ,което е довело до неизясняване на фактическата обстановка по случая. Прави се искане за отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно и връщане на преписката на Ръководителя по "ПО" при ТП на „НОИ“ С.-град за ново произнасяне с присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващия редовно призован се представлява от адв. С., който поддържа жалбата на основанията изложени в същата .Доразвива доводи в

писмена защита .

Ответната страна - редовно призована, чрез юрисконсулт С. , изразява становище за неоснователност на жалбата. Пледира за отхвърлянето ѝ с присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на представляваното учреждение.

АССГ ,трето отделение ,2-ри състав като взе предвид разпоредбата на чл. 168 от АПК и прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища прие за установено следното:

Със заявление вх. № МП- 14574/30.01.2015г по описа на ТП на НОИ С. –град жалбоподателят е поискал да му бъде отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст по §4, ал.1 от ПЗР на КСО. Към заявлението са приложени необходимите документи за осигурителен стаж. По така подаденото заявление с Разпореждане № [ЕГН]/37/12.05.2015 г. на Ръководителя по "ПО" при ТП на „НОИ“ С.-град е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. В разпореждането е прието, че към датата на подаванена заявлението М. В. е навършил възраст 57 г. 08 м. и 01 дни и има положен осигурителен стаж, както следва: втора категория - 02 години, 11 месеца и 00 дни и от трета категория - 33 години, 00 месеца, 07 дни, или общ осигурителен стаж превърнат към трета категория труд - 36 години, 08 месец, 00 дни. В разпореждането е прието на основание § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО, че не се следва да се отпусне исканата пенсия за осигурителен стаж и възраст, тъй като лицето няма изискуемия осигурителен стаж положен при условията на втора категория труд - 15 години, макар да има навършени 57г . Това разпореждане е било обжалвано по реда на чл. 117, ал. 2 от КСО, като с Решение № 2153-21-8/04.08.2015г на Директора на ТП на „НОИ“ С.-град , жалбата на М. В. с вх. № ЖП-569/09.06.2015г е оставена без уважение.

В мотивите на решението административният орган е приел, че за да бъде отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст по §4, ал.1 от ПЗР на КСО на лицата които са работили 10 години при условията на първа категория труд или 15 години при условията на втора категория труд е необходимо същите да имат сбор от осигурителен стаж и възраст 100 за мъжете и да са навършили изрично посочена в разпоредбата възраст. Ответникът е приел, че в настоящия случай не е налице хипотезата на §4, ал.1 от ПЗР на КСО, тъй като жалбоподателят няма изискуемия осигурителен стаж положен при условията на втора категория труд - 15 години. Предвид обстоятелството ,че в трудовата книжка на лицето за периода 28.06.1994г -01.02.1997г, длъжността на жалбоподателя е посочена като „специалист заварчик “ ,а правата по втора категория труд може да ползват ел.заварчиците е извършена проверка при осигурителя [фирма],результатите от която са обективирани в констативен протокол № 01/24.03.2015г . При извършената проверка в личното трудово досие на М. В. е установено, че в същото се съхраняват трудов договор № 1 от 28.06.1994г., както и допълнителните споразумения към него - № 1 от 03.01.1995г., № 9 от 01.09.1995г., № 3 от 01.03.1996г., № 11 от 01.09.1996г., № 16 от 01.10.1996г. и № 4 от 12.02.1997г. В същите длъжността на лицето е вписана като "специалист". Посочено е също така, че в личното досие липсва длъжностна или производствена характеристика и други документи за оценка категоризацията на труда, с които да бъде доказано, че заеманата длъжност е "специалист заварчик". Освен това е отбелязано, че във ведомостите за заплати лицето е вписано, начислявано е и е

изплащано трудово възнаграждение за периода 28.06.1994г. - 01.02.1997г., но не е посочена заеманата длъжност. Въз основа на така събраните доказателства длъжностното лице по пенсионно осигуряване е извършило преценка и е установило, че като втора категория може да бъде зачетен единствено труда за времето 01.02.1997г. - 01.01.2000г. с календарна продължителност 2 години и 11 месеца на основание т. 20 от Правилника за категоризиране на труда при пенсиониране /ПКТП - отм./. Времето от 28.06.1994г. - 01.02.1997г. с продължителност 2 години 7 месеца и 3 дни не отговаря на условията за категоризиране както по т. 20 от ПКТП -отм., така и по която и да е от другите точки от Правилника, поради което е зачетено за трета категория труд. Що се отнася до труда от 01.01.2000г. - 01.09.2012г., същият е зачетен като трета категория труд, тъй като независимо, че лицето е заемало длъжността "ел. заварчик" облагодияващата норма на т. 20 от ПКТП, с която се признава втора категория труд е отменена, считано от 31.12.1999г. с отмяната на ПКТП. От 01.01.2000г. в сила е Наредбата за категоризиране на труда при пенсиониране /НКТП/, която не признава втора категория на работниците, заемали длъжността "ел. заварчик".

Предвид изложеното компетентният орган е изчислил продължителността на осигурителния стаж и е установил, че лицето има стаж от втора категория 2 години 11 месеца и 0 дни, поради което не отговаря на изискванията на § 4 от ПЗР на КСО и няма право на исканата пенсия.

В Решение № 2153-21-8/04.08.2015г на Директора на ТП на „НОИ“ С.-град – предмет на оспорване пред настоящата инстанция е направен анализ на разпоредбите на ПКТП - отм и НКТП и е направен извод ,че при действието и на двата подзаконови нормативни акта законодателят изрично е предвидил видовете труд, които се характеризират с особена тежест и вредност и по отношение на които трудът се зачита от първа или втора категория,като изрично е посочил и предприятията и видовете дейности, за които се признава втора категория на ел. заварчиците. Както т. 66 от ПКТП - отм., така и чл. 3 от НКТП предвиждат изрично, че трудът на работниците и служителите, които не са включени в изричното изброяване, е от трета категория.

В случай, като настоящият, когато лицето не е работило в някое от изрично изброените предприятия като ел. заварчик, приложение намира т. 20 от ПКТП - отм., съгласно която от втора категория е трудът на електро- и газозаварчици и помощник-заварчици в обособени цехове и звена. Именно по тази точка от Правилника е зачетен като втора категория труда на жалбоподателя за времето 01.02.1997г. - 01.01.2000г.

Видно от редакцията на текста, законодателят изрично е предвидил, че от втора категория е единствено трудът на лицата, заемащи съответната длъжност - ел. заварчик, но не и трудът на други длъжности, каквато е длъжността "специалист" ,при което административния орган е приел липсата на законово основание за зачитането като втора категория на времето 28.06.1994г. - 01.02.1997г. Отражено е че дори и да бъде зачетен този период от 28.06.1994г. - 01.02.1997г., каквото законово основание няма, лицето отново не би придобило право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по § 4 от ПЗР на КСО, тъй като при действието на НКТП след 01.01.2000г. законодателят не е предвидил зачитането на първа или втора категория труд на ел. заварчиците.

За изясняване на делото от фактическа страна е назначена съдебно-икономическа експертиза. Заключение на същата е оспорено от жалбоподателя и се възприема от

съда единствено в констативната част , но не и самото заключение на експерта ,тъй като вещото лице е иззело компетенциите на съда и е дало отговор на правен въпрос без да му е бил зададен такъв. Видно от констатациите на вещото лице е че осигурителния стаж на лицето е 37г 03м и 24 дни ,като в този стаж е включен и преизчисления от втора категория труд към трета категория труд стаж. Посочено е от вещото лице ,че размера на осигурителния стаж на М. В. като ел.заварчик е 19 години ; 06 месеца и 19 дни ,като в него се има предвид и времето от 28.06.1994г – 01.01.2000г / 05 г , 06 м ,03 д/ отговарящи на втора категория труд.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е подадена от правно легитимирано лице, адресат на оспорвания административен акт, в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Обжалваното Решение № 2153-21-8/04.08.2015г на Директора на ТП на „НОИ“ С.-град е издадено от оправомощен орган, в рамките на неговата материалната компетентност, в установената форма, като са спазени административно-производствените правила, регламентирани с разпоредбите на КСО и АПК и в съответствие с материалноправните норми и целта на закона.

За да потвърди разпореждането, с което на жалбоподателя е отказано отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст по §4, ал.1 от ПЗР на КСО,Директора на ТП на „НОИ“ С.-град е приел, че към 30.01 .2015 г. - датата на подаване на заявлението, В. има изискуема възраст 57 г. ,но не и осигурителен стаж от втора категория повече от 15 и повече години

Административният орган е приел, че единствено трудът за периода от 01.02.1997г – 01.01.2000г следва да се зачита като такъв от втора категория. Направен е извод за законосъобразност на обжалваното разпореждане.

Разпоредбата на § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО /ДВ, бр. 107 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г./ предвижда възможност до 31 декември 2015 г. включително, лицата, които са работили 10 години при условията на първа категория труд или 15 години при условията на втора категория труд, могат да се пенсионират при навършване на възраст 47 години и 8 месеца за жените и 52 години и 8 месеца за мъжете при първа категория труд или 52 години и 8 месеца за жените и 57 години и 8 месеца за мъжете при втора категория труд, и ако имат сбор от осигурителен стаж и възраст 94 за жените и 100 за мъжете.до 31 декември 2014 г. включително, лицата, които са работили 10 години при условията на първа категория труд или 15 години при условията на втора категория труд да могат да се пенсионират, ако имат сбор от осигурителен стаж и възраст .

С посочената разпоредба законодателно е дадена възможност на лицата, които са полагали труд със специфична вредност или тежест, да се пенсионират преди навършване на определената в чл. 68 от КСО възраст, ако отговарят на установените в същата норма три изисквания. Първото от тях е даденото лице да е полагало труд от първа или втора категория, второто - да има определен сбор от осигурителен стаж и възраст и последното изискване е навършването на определена възраст. Тези изисквания са кумулативно установени, поради което, за да бъде придобито право на пенсия, е необходимо едновременно им наличие. Спора в настоящото производство се свежда до следното - дали положението от М. В. труд за периода от 28.06.1994г. до 30.09.2012г в [фирма] е бил такъв от втора категория и ако този стаж е от втора категория, дали жалбоподателят ще отговаря на условията по § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО

за придобиване право на пенсия. По силата на § 9, ал. 1 от ПЗР на КСО времето, което се зачита за трудов стаж и за трудов стаж при пенсиониране, положен до 31 декември 1999 г. съгласно действащите дотогава разпоредби, се признава за осигурителен стаж по този кодекс, т. е. приложими в конкретния случай при преценката на категорията на спорния трудов стаж, положен от жалбоподателя за времето от 28.06.1994г до 31.12.1999 г., са разпоредбите на ПКТП (отм.), а за времето от 01.01.2000 г. до 30.09.2012г приложими са разпоредбите на Наредбата за категоризиране на труда при пенсиониране. В решението си административния орган се позовава на констативен протокол № 01/24.03.2015 г. с който е установено, че за периода от 28.06.1994г до 01.02.1997 г. В. е заемал длъжността "специалист заварчик", което не попада в състава на професиите посочени в ПКТП/отм/. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че цитирания протокол не е годно доказателство за установяване на факти и обстоятелства във връзка с изчисляване на трудовия стаж на заявителя за отпускане на лична пенсия за старост. Същият обективира извършена проверка при работодателя [фирма] и намиращите се при него документи във връзка с прослуженото време на жалбоподателя в това дружество и не е оспорен от същия нито в административното, нито в съдебното производство. Наред с това по преписката се съдържат достатъчно писмени доказателства подкрепящи изводите направени от адм.орган, че в периода 28.06.1994г. - 01.02.1997г. е изпълнявало длъжността „специалист заварчик“, поради което правилно не е зачетен този период за стаж от втора категория труд. Дори да се приеме, че в периода 28.04.1994г -01.09.2012г жалбоподателя действително е изпълнявал функциите на ел.заварчик /макар да е посочен според доказателствата по делото като „специалист“/, като е отразено в изисканото от съда удостоверение от [фирма], то това обстоятелство не е достатъчно, за да е налице хипотезата на §4 от ПЗР на КСО. Както вече беше посочено по-горе от 01.01.2000г е в сила Наредбата за категоризиране на труда при пенсиониране, с която се отменя Правилника за категоризация на труда при пенсиониране действал до този момент. НКТП не предвижда длъжността „ел. заварчик“, да се отчита като втора категория труд, при което в настоящия случай, съдът приема че единствения стаж от втора категория труд е този положен от 28.06.1994г – 01.01.2000г / 05 г, 06 м, 03 д/, който обаче също не е достатъчен за пенсиониране на жалбоподателя при условията на §4 от ПЗР на КСО.

Не може да намери приложение и разпоредбата на чл.2 т.12 от НКТП, както се позовава процесуалния представител на жалбоподателя в писмените си бележки тъй като липсват доказателства, че трудът на жалбоподателя е полаган в среда с йонизиращи лъчения.

Съгласно чл. 2, т. 12 от същата, от втора категория труд при пенсиониране се зачита трудът на работниците, специалистите и ръководните служители, работещи постоянно в среда на йонизиращи лъчения, с изключение на включените в чл. 1, т. 5 и 6 НКТП. Лица, работещи постоянно в среда на йонизиращи лъчения, са лицата, назначени и работещи в среда на йонизиращи лъчения, които имат повече от 70 точки по елемент "йонизиращи лъчения", съгласно картата си за комплексна оценка на условията на труд и лицата, които работят с апаратура с източник на йонизиращи лъчения в звено, производство или на самостоятелна длъжност, на които основната работа е свързана с изискванията или дейностите по чл. 9, ал. 20 от Инструкция № 13 от 31.10.2000 г. за прилагане на НКТП. Участието в осъществяването на видовете работи и дейности по т. 12 НКТП и чл. 9, ал. 20 от Инструкция № 13 се доказва с: трудови договори;

длъжностни характеристики, заповеди и други, регламентиращи задължения за работа; първична документация, доказваща плащания, свързани с реализирането на такава дейност / . Към доказателствата за плащанията се включват и допълнителните възнаграждения за работа в среда с йонизиращи лъчения на основата на комплексното оценяване на условията на труд, ако балната оценка по елемент "йонизиращи лъчения" е 70 и повече точки, съгласно Наредбата за комплексно оценяване на условията на труд/ , каквито не са представени от жалбоподателя с оглед твърденията му в тази посока и то едва в писмените бележки на проц.му представител.

С оглед на това анализа направен от адв. С. в писмената му защита на механизма на извършване на електрозаварките и последиците от тях е несериозен , некомпетентен и не може да послужи за оборване на извода на адм.орган , че труда на ел.заварчика следва да се отчете като втора категория труд . Законодателя не е предоставил на субективната преценка на заинтересования работник респ. служител при какви условия работи последния ,а е формирал законодателна рамка за тези условия ,визирани в Инструкция № 13 от 31.10.2000 г. за прилагане на НКТП. Категорично трудовата дейност на ел.заварчиците не попада в категорията дейности посочени в чл.8 ал.20 от Инструкция №13/2000г.

След като по делото не е установено наличието на изискуема предпоставка, визирана в хипотезата на § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО, а именно - жалбоподателят да е работил 15 години при условията на втора категория труд, то изводите на административния орган са правилни и законосъобразни, а искането на жалбоподателя да му бъде отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст е неоснователно.

По изложените съображения депозираната жалба се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на правния спор, своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника по делото за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно. На основание чл. 143, ал.4 от АПК, вр. с чл. 8 и чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, оспорваният следва да бъде осъден да заплати на ТП на НОИ С.-град съдебни разноски по делото в размер на 300 (триста) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 173, ал.2 от АПК, АССГ, трето отделение , втори състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Г. В. с [ЕГН] чрез адв. Ц. С. от САК против Решение № 2153-21-8/04.08.2015г на Директора на ТП на „НОИ“ С.-град , с което е оставена без уважение жалбата му против Разпореждане №[ЕГН]/37/12.05.2015 г. на Ръководителя по "ПО" при ТП на „НОИ“ С.-град като неоснователна.

ОСЪЖДА М. Г. В. с [ЕГН] [населено място] чрез адв. Ц. С. да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата 300 (триста) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване и протестиране пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: